

Evangelhia zilei de duminică: Advent

Comentariu la Evanghelie din prima duminică din Advent (Ciclul A): „Vegheați, așadar, căci nu știți în ce zi vine stăpânul vostru”. Adventul este timpul de pregătire pentru nașterea Mântuitorului; este timpul de a pregăti o locuință spirituală în care să-L primim și să ne umplem de darurile Sale.

Evangelhie (Mt 24,37-44)

„Cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi venirea Fiului Omului: căci, cum era în zilele dinaintea potopului când oamenii mâncau și beau, se

însurau și se măritau, până în ziua în care Noe a intrat în arcă și nu și-au dat seama până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și venirea Fiului Omului. Atunci vor fi doi pe câmp: unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat; două vor măcina la moară: una va fi luată, iar cealaltă, lăsată.

Vegheați, așadar, căci nu știți în ce zi vine stăpânul vostru. Dar aceasta s-o știți: dacă ar ști stăpânul casei la ce oră vine hoțul, ar veghea și nu ar lăsa să i se spargă casa. De aceea fiți și voi gata, pentru că Fiul Omului vine în ceasul la care nu vă gândiți”.

Comentariu la Evanghelie

Astăzi începem timpul Adventului, un timp de pregătire pentru venirea Domnului. Prima Sa venire s-a

împlinit prin Întrupare și prin nașterea lui Isus la Betleem, și s-a prelungit de-a lungul întregii Sale vieți pământești, până la glorioasa Sa Înălțare la cer. Dar mai este așteptată o nouă și ultimă vizită, aceea pe care o mărturisim de fiecare dată când recităm Crezul: „Va veni din nou, în glorie, să-i judece pe cei vii și pe cei morți”.

În acest pasaj al Evangheliei ni se vorbește despre această ultimă venire a Sa, care va avea loc la sfârșitul timpului. „De la Înălțare, venirea lui Cristos în slavă este iminentă – spune Catehismul Bisericii Catolice – deși nouă «nu ne este dat să cunoaștem timpul și momentul pe care Tatăl le-a fixat prin propria Sa autoritate» (Fap 1,7). Această venire escatologică se poate împlini în orice moment”[1].

De aici și avertismentul lui Isus de a fi mereu pregătiți. El nu vrea să ne

însăimânte, ci să deschidă drumurile noastre către un mod de viață mai măreț, care relativizează micile griji de zi cu zi, dar în același timp le conferă o valoare decisivă. Venirea Domnului ne poate surprinde oricând, pe neașteptate, în mijlocul ocupațiilor cotidiene: „Căci, cum era în zilele dinaintea potopului când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua în care Noe a intrat în arcă și nu și-au dat seama până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și venirea Fiului Omului” (v. 38-39).

Cuvintele lui Isus sunt o invitație la veghere. Știm că El va veni, dar nu știm când; de aceea ne este de folos să fim mereu pregătiți, în orice clipă, liberi pentru a merge în întâmpinarea Lui, neînrobiți de lucrurile acestei lumi, ci stăpânindu-le, pentru ca ele să devină drum de sfințire.

Pentru a atrage atenția asupra necesității vegherii, Isus propune o scurtă parabolă, bine înrădăcinată în viața satelor din Palestina: „Dacă ar ști stăpânul casei la ce oră vine hoțul, ar veghea și nu ar lăsa să i se spargă casa” (v. 43). Întunericul nopții este mai potrivit pentru ca hoții să se apropie nevăzuți de casele care, de obicei, aveau acoperișuri din lemne și ramuri, iar pereții din chirpici, ușor de străpuns pentru a face o gaură prin care să intre și să fure. De aceea, dacă stăpânul ar ști că vor veni, nu ar fi nepăsător, ci atent să-și păstreze intact ceea ce deține. Cu atât mai mult un creștin trebuie să rămână vigilent pentru a păzi comorile credinței și ale harului pe care le-a primit! „Tu, creștin – amintește sfântul Josemaría – și, în calitate de creștin, fiu al lui Dumnezeu, trebuie să simți asupra ta grava răspundere de a răspunde dovezilor de îndurare primite de la Domnul. Și cum? Printr-o atitudine

vigilentă și fermă în iubire, pentru ca nimic și nimeni să nu poată tulbura aceste trăsături ale Iubirii pe care El le-a întipărit în sufletul tău”[2].

Sfântul Ioan Paul al II-lea își începea Testamentul luând foarte în serios acest apel de atenție făcut de Învățătorul, conștient că pentru fiecare dintre noi va veni momentul de a da socoteală de viața sa înaintea tribunalului Domnului: „«Vegheați, căci nu știți în ce zi vine stăpânul vostru» (Mt 24,42) – aceste cuvinte îmi amintesc de chemarea finală, care va avea loc în clipa în care Domnul va voi. Doresc să-L urmez și doresc ca tot ceea ce face parte din viața mea pământească să mă pregătească pentru acest moment. Nu știu când se va întâmpla, dar, ca întotdeauna, și în acel moment mă încredințez în mâinile Mamei Învățătorului meu: *Totus Tuus*”[3]. Dacă suntem bine pregătiți, asemenea lui, putem aștepta cu

încredere venirea Domnului, cu
aceeași seninătate și abandon în
mâinile Fecioarei.

[1] *Catehismul Bisericii Catolice*, nr.
673.

[2] Sf. Josemaría, *Forja*, 416 (text
preluat din escriva.org/ro).

[3] Sf. Ioan Paul al II-lea, *Testament*,
Roma, 6 martie 1979.

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-advent/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-advent/)
(21.03.2026)